

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 66,10-14c

Radujcie się wraz z Jerozolimą, weselcie się w niej wszyscy, co ją miłujecie! Cieszcie się z nią bardzo wy wszyscy, którzyście się nad nią smucili, ażebyście ssać mogli aż do nasycenia z piersi jej pociech; ażebyście ciągnęli mleko z rozkoszą z pełnej piersi jej chwały.

Tak bowiem mówi Pan: Oto Ja skieruję do niej pokój jak rzekę i chwałę narodów - jak strumień wezbrany. Ich niemowlęta będą noszone na rękach i na kolanach będą pieszczone. Jak kogo pociesza własna matka, tak Ja was pocieszać będę; w Jerozolimie doznacie pociechy.

Na ten widok rozraduje się serce wasze, a kości wasze nabiorą świeżości jak mura-wa. Ręka Pana da się poznać Jego sługom.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 66,1-3.4-7.16.20

REFREN:

Niech cała ziemia chwali swego Boga.

Z radością sławcie Boga, wszystkie ziemie, opiewajcie chwałę Jego imienia, cześć Mu wspaniałą oddajcie. Powiedzcie Bogu:

„Jak zadziwiający są Twe dzieła!

Niechaj Cię wielbi cała ziemia i niechaj śpiewa Tobie, niech Twoje imię opiewa”.

Przyjdźcie i patrzcie na dzieła Boga: zadziwiających rzeczy dokonał wśród ludzi.

Morze na suchy ląd zamienił, pieszo przeszli przez rzekę: Nim się przeto radujmy! Jego potęga włada na wieki.

Przyjdźcie i słuchajcie mnie wszyscy, którzy boicie się Boga, opowiem, co uczynił mej duszy. Błogosławiony Bóg, który nie odepchnął mej prośby i nie oddalił ode mnie swej łaski.

DRUGIE CZYTANIE

Ga 6,14-18

Nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata.

Bo ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, tylko nowe stworzenie. Na wszystkich tych, którzy się tej zasady trzymać

będą, i na Izraela Bożego /niech zstąpi/ pokój i miłosierdzie. Odtąd niech już nikt nie sprawia mi przykrości: przecież ja na ciele swoim noszę blizny, znamię przynależności do Jezusa. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym, bracia! Amen.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Kol 3,15a.16a

Sercami waszymi niech rządzi Chrystusowy pokój, słowo Chrystusa niech w nas przebywa z całym swoim bogactwem.

EWANGELIA

Łk 10,1-12.17-20

Jezus wyznaczył jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał.

Powiedział też do nich: żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie! Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają; bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę.

Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże.

Lecz jeśli do jakiego miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na jego ulice i powiedzcie: Nawet proch, który z waszego miasta przylgnął nam do nóg, strząsamy wam. Wszakże to wiedzcie, że bliskie jest królestwo Boże. Powiadam wam: Sodomie lżej będzie w ów dzień niż temu miastu. Wróciło siedemdziesięciu dwóch, z radością mówiąc: Panie, przez wzgląd na Twoje imię, nawet złe duchy nam się poddają.

Wtedy rzekł do nich: Widziałem szatana, spadającego z nieba jak błyskawica. Oto dałem wam władzę stąpania po wężach i skorpionach, i po całej potędze przeciwnika, a nic wam nie zaszkodzi.

Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Każda Eucharystia kończy się rozesłaniem wspólnoty: „*Idźcie w pokój Chrystusa*”, „*Idźcie, ofiara spełniona*” czy też w wersji łacińskiej: „*Ite, missa est*”, co w wolnym tłumaczeniu oznacza: „*Idźcie, msza jest, trwa*”.

Tekst Ewangelii XIV niedzieli zwykłej jest jak rozesłanie, Jezus posyła swoich uczniów tam, dokąd sam pójść zamierzał. Nie łatwa wyprawa, „*jak owce między wilki*” – tak się czasem mogą czuć chrześcijanie we współczesnym świecie. A jednak Jezus posyła z konkretnym darem: głosić pokój, nieść uzdrowienie i przypominać o królestwie Bożym.

Patrząc na wspólnotę Kościoła, dostrzegamy różne charyzmaty, mówimy: apostoł uśmiechu, apostołka miłosierdzia. Warto odkrywać swój charyzmat, dar dla wspólnoty, warto odkrywać, z jakim darem mam iść do tych miejsc i osób, które Jezus chce nawiedzić. Co swoim życiem chcę powiedzieć o Jezusie, o mojej wierze w Niego?

„*Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam...*”

ks. Dariusz Kuczyński

Rozważania w Roku Wiary

Na podstawie „Katechizmu Kościoła Katolickiego dla młodych – YOUCAT” opracował Maciej Lichota

ROK WIARY 2012
2013

Używamy terminu „wiara”. Czy jednak wiemy, co oznacza?

Wiara to wiedza oraz zaufanie. Dar od Boga, który otrzymujemy za darmo. Powinniśmy o niego nieustannie prosić.

Wiara jest niezbędna do osiągnięcia zbawienia. Jako ponadnaturalna siła wymaga od człowieka jasnego umysłu oraz wolnej woli, tak aby świadomie odpowiedzieć na Boże zaproszenie.

Wiara nie jest doskonała, dopóki nie dokonuje się w miłości. Co więcej jest absolutnie pewna, gdyż gwarantuje ją sam Jezus. Wzrasta, gdy coraz lepiej wsłuchujemy się w to, co chce nam powiedzieć Bóg, i pozostajemy z Nim w żywej relacji. Już w tym momencie wiara daje nam przedsmak radości nieba.

Taka jest właśnie wiara, która kazała męczennikom wytrwać do końca. Podtrzymuje chrześcijan podczas różnych prześladowań. Kto wierzy, ten poszukuje osobistej relacji z Panem Bogiem. Wierzy we wszystko, co On o sobie objawia.

Podsumowując, wierzyć to znaczy zgodzić się na Pana Jezusa i oprzeć na Nim całe swoje życie ze wszystkimi jego aspektami.

MYŚLI O WIERZE

„Wiara jest w swej istocie przyjęciem prawdy, której nasz umysł nie może ogarnąć; po prostu trzeba o niej świadczyć.”

/bł. John Henry Newman/

„Gdybyście mieli wiarę jak ziarno gorczycy i powiedzielibyście tej górze: przesunij się z tego miejsca na tamto, przesunęłaby się. Wszystko byłoby dla was możliwe.” */Mt 17,20/*

„Wiara oznacza: przez całe życie znosić niepojmowalność Boga.” */Karl Rahner/*

„Nie wierzyłbym, gdybym nie uznał, że rozsądnie jest wierzyć.” */św. Tomasz z Akwinu/*

„Wierzyć w Boga oznacza widzieć, że nie mamy do czynienia tylko z tym światem. Wierzyć w Boga oznacza widzieć, że życie ma sens.” */Ludwig Wittgenstein/*

„To, w co wierzymy, jest ważne, ale jeszcze ważniejsze jest, komu wierzymy.”

/Benedykt XVI/

„Credo, ut intelligam.”
 („Wierzę, żeby zrozumieć.”)

/św. Anzelm z Canterbury/

„Nie mam wyobraźni. Nie potrafię sobie wyobrazić Boga jako ojca. Wszystko, co umiem zobaczyć, to Jezus.”

/bł. Matka Teresa z Kalkuty/

„O życie szare i monotonne, ile w tobie skarbów. Żadna godzina nie jest podobna do siebie, a więc szarzyzna i monotonia znikają, kiedy patrzę na wszystko okiem wiary.”

/św. Faustyna Kowalska/

„Wiara jest źródłem modlitwy. Jeżeli źródło wiary wyschnie, nie może płynąć potok modlitwy.”

/św. Augustyn/

„Musicie być mocni. Drodzy Bracia i Siostry! Musicie być mocni tą mocą, którą daje wiara! Musicie być mocni mocą wiary! Musicie być wierni!

Dziś tej mocy bardziej Wam potrzeba niż w jakiegokolwiek epoce dziejów. Musicie być mocni mocą nadziei, która przynosi pełną radość życia i nie dozwala zasmucać Ducha Świętego! Musicie być mocni mocą miłości, która jest potężniejsza niż śmierć.”

/bł. Jan Paweł II/

„Wiara jest darem, który musi być przyjęty i w którym spotyka się wolność Boska z ludzką. Jest darem, który dopinguje, aby pragnąć więcej...” */św. Teresa Benedykta od Krzyża/*

„Jak wielka jest łaska wiary świętej, łaska niezaspokojona, którą Ty mi na krzyżu wyjednaliśmy. Dar najcenniejszy, bo bez wiary nie mogę znać Boga ani widzieć przed sobą wieczności. Bez wiary życie jest bez wartości, śmierć straszna, zamknięte rozkosze nieba – źródło miłości Bożej, zdroj pociech świętych i świętej wesołości. Powinam łaskę wiary nie tylko sobie wysoko cenić, ale i na nią zapracować! Więc muszę za nią często i gorąco Panu Bogu dziękować. Ileż to ludzi nie poczuwa się wcale do obowiązku dziękowania Bogu za ten największy ze wszystkich darów Bożych...”

/św. Urszula Ledóchowska/

„Święci zachęcają wierzących naszych czasów, aby nie cofali się w obliczu trudności, jakie stawia przed nimi wierność wymogom wiary.”

/bł. Jan Paweł II/

„Łazarz powrócił do życia, ponieważ usłyszał głos Boga i natychmiast zechciał wyjść ze stanu śmierci. Gdyby nie „zechciał” się ruszyć, ponownie by umarł. Postanowienie: zawsze wierzyć w Boga; zawsze mieć nadzieję w Bogu; zawsze kochać Boga... który nigdy nas nie opuści, choćbyśmy już cuchnęli jak Łazarz.”

/św. Josemaria Escrivá/

„Gdy ciemne chmury zwątpienia zasłonią moją wiarę, gdy chwilami wszystko wydawać mi się będzie tak niezrozumiałe, tak zawiłane, i ze strachem patrzeć będę na moją zachwianą wiarę, wtedy pośpieszę do stóp krzyża. Stoi tam Matka Jezusa, Syn Jej umiera jako zbrodniarz, a Ona wierzy mocno i niezachwianie w Jego Boskie posłannictwo. Maryjo, ucz mnie wierzyć mocno i silnie. (...) Matko, wszak i na mnie nieraz uderzają fale zwątpienia, uproś mi ufność, tak mocną, w opiekę dobrego Boga i Ojca, który mnie nigdy nie opuści.”

/św. Urszula Ledóchowska/

„Bóg nie żąda, byśmy odnieśli sukces, Bóg żąda, abyśmy byli wierni. Kiedy stajemy twarzą w twarz z Bogiem, nie są ważne wyniki, ważna jest tylko wierność.”

/bł. Matka Teresa z Kalkuty/

„Dla obrony wiary Kościół poświęci nawet wolność, ale dla zachowania wolności nie poświęci nigdy wiary.”

/sługa Boży kard. Stefan Wyszyński/

„Co nie leżało w moich planach, leżało w planach Bożych. Jakże jest żywa we mnie pewność płynąca z wiary, że gdy się patrzy przez pryzmat Boży, nie widzi się przypadków. Całe moje życie, aż do najdrobniejszych szczegółów, zostało nakreślone przez Boską Opatrzność i w obliczu Boga ma doskonały sens i powiązanie. I raduję się na światło chwały, w którym będzie mi kiedyś odsłonięta tajemnica tego doskonałego sensu i związku.”

/św. Teresa Benedykta od Krzyża/

„Gdybyśmy jako chrześcijanie żyli naprawdę zgodnie z naszą wiarą, nastąpiłaby największa rewolucja wszystkich czasów... Skuteczność współodkupienia zależy także od każdego z nas! Pomyśl o tym.”

/św. Josemaria Escrivá/

„Nic nie może uczynić mnie świętą oprócz obecności Boga, a dla mnie obecność Boga oznacza dochowywanie wierności w małych rzeczach.”

/bł. Matka Teresa z Kalkuty/

Lato w mieście

4 lipca, w parku Agrykola, zainaugurowano „Lato w mieście”.

Bogaty program imprez i zawodów sportowych na czas wakacji przygotowały miejskie ośrodki sportu i rekreacji: Park Kultury w Powsinie, Warszawski Ośrodek Sportu i Rekreacji oraz WOW Wisła. Otwarte pływalnie zapraszają grupy zorganizowane na Moczydło i ul. Inflancką, a także do Powsina. Miłośnicy wrotek mogą doskonalić swoje umiejętności pod opieką instruktorów w ośrodku „Stegny” oraz w ośrodku „Jutrzenka” (przy ul. Rozbrat). Na treningi piłkarskie zaprasza Hutnik i Polonia. Nawet w czasie lata można jeździć na nartach i snowboardzie, a także zjeżdżać na pontonach na stoku narciarskim „Szczęśliwice”.

W określonych terminach sala zabaw „El Dorado” (Carrefour Bemowo) przyjmuje bezpłatnie grupy z punktów dziennego pobytu, a indywidualnie, na hasło: „Lato 2013”, dzieci korzystają z zabawy ze zniżką.

Warto też odwiedzić Muzeum Jana Pawła II, w którym będą prowadzone zajęcia warsztatowe dla dzieci, zatytułowane: „Podróże z Janem Pawłem”. Będzie na nich mowa o wielokulturowości Afryki, o tym, jak wygląda dzień japońskiego ucznia, jakie są hinduskie religie i aromaty orientalnych ziół, skąd się bierze cukier trzcinowy i w co grają Filipińczycy.

Unijne środki zmniejszone

Zgodnie z ustaleniami przywódców państw unijnych, na lata 2014-2020 Polska ma otrzymać z Unii 105,8 mld euro, w tym 72,9 mld euro na tzw. politykę spójności i 28,5 mld euro na politykę rolną. Szczegółowe ustalenia muszą być jeszcze przyjęte przez Parlament Europejski.

– Z tej puli Mazowsze ma otrzymać 3,3 mld euro – poinformował marszałek woj. mazowieckiego, Adam Struzik. To sporo mniej niż dotychczas.

Województwo mazowieckie dostanie mniej pieniędzy, bo jako region przekroczyło próg 75% zamożności krajów Unii, liczonej jako dochody w przeliczeniu na jednego mieszkańca. W związku z tym przez brukselskich urzędników nie jest już traktowane jako region biedny, ale tzw. przejściowy.

Statystykę znacząco zawyża oczywiście sama Warszawa, której mieszkańcy zarabiają przeciętnie najwięcej w kraju. Wiadomo jednak, że poza stolicą znajdują się rejony biedy i bezrobocia. I właśnie dla tych mniej rozwiniętych gospodarczo, komunikacyjnie i społecznie obszarów Mazowsza, samorząd wojewódzki postara się o wsparcie z Programu Operacyjnego Polska Wschodnia.

Pielgrzymka do Łagiewnik

5 lipca, po Mszy św. o godz. 9, ze świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie wyruszyła do Łagiewnik XI Piesza Pielgrzymka do Miłosierdzia Bożego.

Pielgrzymi mają do przejścia 383 km, a swój cel, czyli sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach, osiągną 17 lipca, w południe.

Z pieniędzy unijnych na lata 2014-2020 mają być finansowane m.in. remonty linii kolejowych: Warka – Radom, Tłuszcz – Ostrołęka, Kutno – Płock – Sierpc, Sierpc – Nasielsk oraz Radom – Tomaszów Mazowiecki. Dofinansowanie z UE ma również trafić na budowę linii kolejowych łączących Modlin z Płockiem.

HISTORIA PAPIESTWA

Opracował Jerzy Kruszewski

65. Sabinian (13 IX 604 – 22 II 606)

Syn Bonusa z Italii. Przyszedł na świat w Volterze, w Toskanii.

Musiał być wyróżniającym się diakonem rzymskim, skoro w latach 593-595 Grzegorz I Wielki powierzył mu funkcję nuncjusza papieskiego w Konstantynopolu. W tym czasie Jan IV Postnik uzurpował sobie prawo do posługiwania się tytułem „patriarchy ekumenicznego”.

Po śmierci papieża, w marcu 604 r. Sabinian został wybrany na jego następcę, ale konsekracji dokonano dopiero pół roku później. Tak długo przyszło mu czekać na zatwierdzenie elekcji przez cesarza Fokasa.

W czasie swego pontyfikatu Sabinian zdołał utrzymać pokój z Longobardami, którzy dopiero pod koniec jego życia rozpoczęli kolejne ataki. Uczestniczył wtedy prawdopodobnie w negocjacjach, uwieńczonych rozejmem zawartym pomiędzy królem Longobardów a Smaragdusem, egzarchą cesarskim z Rawenny.

Do historii przeszedł, niestety, jako wyjątkowo chciwy człowiek. A to dlatego, że wykorzystując koniunkturę spowodowaną głodem panującym wśród mieszkańców Wiecznego Miasta i centralnej Italii,

wyczerpanych najazdami barbarzyńców, miał sprzedawać zboże ze spichlerzy kościelnych po mocno zawyżonych cenach. Jego wielki poprzednik, Grzegorz I, rozdawał zboże głodującym za darmo, więc takie postępowanie następcy wywołało oburzenie ludzi. Z tego też powodu, kiedy zmarł, kondukt żałobny z jego ciałem przeszedł poza murami Rzymu, aby uniknąć zamieszek i ewentualnego znieważenia zwłok.

W okresie urzędowania tego Biskupa Rzymu do użytku kościelnego wprowadzono dzwony. Od tej pory ich brzmienie zaprasza do świątyni i wzywa do modlitwy, zwiastuje życie i śmierć, wojnę i czas pokoju, klęski żywiołowe i ocalenie, a także obwieszcza początek nowego roku.

Dzwony różnią się między sobą alikwotami, czyli dźwiękami pobocznymi, które razem z dźwiękiem głównym tworzą piękny akord i pełne brzmienie. Dla chrześcijanina ich donośny dźwięk posiada szczególną wymowę, ponieważ symbolizuje głos samego Boga. Początkowo odlewano je przy klasztorach benedyktyńskich, a od XIII w. w ludwisarniach.

Cdn.

Powstanie Styczniowe: Julian Karniewski

Opisując wydarzenia z okresu Powstania Styczniowego na terenie Wilanowa i jego okolic, nie można zapomnieć o Julianie Karniewskim*, pochodzącym z wielce zasłużonej dla naszej małej ojczyzny rodziny. Wspominałem już o nim w poprzednich tekstach o Powstaniu Styczniowym.

Karniewscy na trwałe zapisali się zło- tymi zgłoskami w ludzkiej pamięci i w do- kumentach. Oddali wielkie zasługi dla kolejnych właścicieli dóbr wilanowskich – rodzin Potockich i Branickich – i dla oko- licznego mieszkańców.

Najbardziej spektakularnego czynu dokonał Julian Karniewski (20 II 1835 – 17 I 1899). Jak głosi przekaz rodziny Kar- niewskich, wziął na siebie całkowitą od- powiedzialność za zorganizowanie i prze- rzut nielegalnego transportu broni dla po- wstańców styczniowych, stacjonujących w lasach należących do dóbr Augusta Potockiego. Transport ten, ostatecznie przechwycony przez carskich Kozaków, w rzeczywistości opłacił i zorganizował hrabia August Potocki. Było pewne, że w konsekwencji tego czynu nastąpi kon- fiskata jego majątku na rzecz skarbu ro- syjskiego, a represje dotkną całej rodziny Potockich. Mogło się skończyć jak z hra- bią Leonem Platerem, którego 8 czer- wca 1863 r. rozstrzelano przy twierdzy w Dyneburgu (Inflanty Polskie) z wyroku sądu polowego, ustanowionego przez rosyjskich zaborców. Dzięki poświęceniu i odwadze Juliana Karniewskiego tak się jednak nie stało.

Hrabia chciał się odwdziżyć i z kolei dzięki jego zabiegom osadzony w war- szawskiej cytadeli młody bohater uniknął najgorszego. Liczył się jednak z tym, że nie uniknie Sybiru, dlatego w noc przed spodziewaną wywózką wziął ślub ze swoją ukochaną narzeczoną – Cecylią z Fagońskich (1838 – 1918).

Grób Juliana i Cecylii Karniewskich

Swoją drogą, jak wielka musiała być miłość Cecylii, że za swoim ukochanym nie zawahała się udać w daleką i niebez- pieczną podróż.

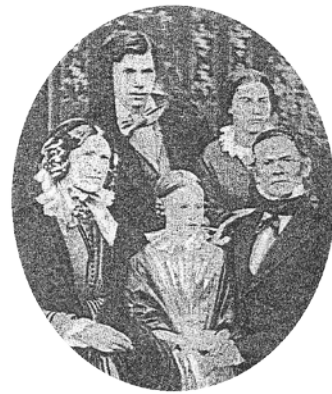

Zdjęcie nagrobne Cecylii Karniewskiej z domu Fagońskich

Dzięki Bogu do tego nie doszło (istnie- je także wersja, że przebywali na Syberii krótko). August Potocki doceniając postawę administratora swoich dóbr i czując się wdzięcznym oraz odpowiedzialnym za sytuację, w jakiej się znalazł jego 28-letni pracownik, uruchomił swoje koneksje i wziął się do załatwiania sprawy. Następnego dnia przyniósł odmianę losu młodej pary. Hrabia nie pożałował złota carskim czynownikom i Karniewski pozostął w warszawskiej cytadeli, a wkrótce odzyskał też wolność.

W podziękę za bohaterski czyn Potoccy chcieli Karniewskiego obdarować ziemią leżącą naprzeciw wilanowskiego cmentarza, pomiędzy dzisiejszą ulicą Franciszka Klimczaka a gospodarską „Pasieką”, jed- nakże on tego daru nie przyjął. Przez dłu- gie lata teren ten nazywano Karniewsz- czyną. Ostatecznie młodzi Karniewscy przyjęli od Potockich folwark Kabaty, na terenie którego ich potomkowie mieszka- ją do dnia dzisiejszego.

Wydarzenia z czasów Powstania Stycz- niowego upamiętniają, stojące w pobliżu ich dworku, krzyże: jeden z 1864 r., a dru- gi z 1909 r. – podpisany: A. F. K. (Antoni i Florentyna Karniewscy – syn i synowa Juliana i Cecylii). Groby rodziny Kar- niewskich znajdują się na wilanowskim cmentarzu (przed wielu laty miał miejsce „ostatni zajazd na Wilanowie”, podczas którego Radziwiłłowie zajęli część kwar- ter Karniewskich). Usytuowane są przy kaplicy, od strony głównego wejścia na

Rodzina Karniewskich - Franciszek z żoną Marianną z Malczyńskich oraz dzieci: Julian, Józefa z męża Balicka i Lucyna z męża Folwarska; zdjęcie pochodzi z ar- tykułu Haliny Cenglowej pt. 'Korzenie'

nekropolię. Na tym samym cmentarzu, w jednym grobie, spoczywają doczesne szczątki Juliana i Cecylii. Ich syn, radca Antoni Karniewski (ten, który postawił krzyż w 1909 r.), pełnił obowiązki wójta w Gminie Wilanów po odzyskaniu przez Polskę niepodległości.

Drewniany krzyż w 1864 r. wzniesiony przez Juliana Karniewskiego

„Powstanie Styczniowe stanowi nad- zwyczaj istotny element naszej narodo- wej tradycji. Jest ono przykładem nieby- wałego heroizmu i poświęcenia, ale także wielkich cierpień” – we wstępie do arty- kułu: „Rodzina Karniewskich upamiętnia powstańcze tradycje” napisał wybitny varsavianista, dr Lech Królikowski. Dlate- go tym większe moje zdziwienie i oburze- nie budzi fakt, że członkowie Platformy Obywatelskiej – radni dzielnicy Wilanów – nie wyrazili zgody na mój dwukrotnie ponawiany wniosek o nazwanie jednej z wilanowskich ulic aleją Powstania Stycz- niowego. A okazja ku temu jest oczywi- sta – 150. rocznica wybuchu powstania. Uznali, że bardziej odpowiednia będzie nazwa: „Wiedeńska”, wywodząca się od stolicy jednego z państw zaborczych, li- kwidatorów Państwa Polskiego, z którymi przez ponad sto lat niewoli walczyli Pola- cy, tacy jak bracia Biernaccy, Kazimierz Olesiński, Franciszek Szelański czy Julian Karniewski. I gdzie tu patriotyzm? ▶

► * - Ponieważ w materiałach spotykam różne imiona Karniewskiego – tego, który uratował Wilanów przed konfiskatą – sięgnąłem do jego metryki, którą zamieszczam poniżej:

Działo się w Willanowie dnia dwudziestego drugiego lutego tysiąc osiemset trzydziestego piątego roku o godzinie piątej wieczorem. Stał się Franciszek Karniewski furter (?) przy pałacu willanowskim w Willanowie zamieszkały, lat trzydzieści jeden mający, w obecności Tomasza Młochowskiego ekonoma przy folwarku willanowskim lat czterdzieści dwa i Marcina Karniewskiego obydwóch z Willanowa, i okazał nam dziecię pięciomęskiej urodzonego w Willanowie dwudziestego lutego bieżącego roku o godzinie dziesiątej przed południem z jego małżonki Marianny z Malczyńskich lat trzydzieści mającej. Dziecięciu temu na Chrzcie Świętym w dniu dzisiejszym odbytym nadane zostały imiona JULIAN WALENTY a rodzicami jego chrzestnymi byli wyżej wymieniony Tomasz Młochowski i Marianna Mateżyńska. Akt ten stawającemu i świadkom przeczytany przez ojca dziecięcia Karniewskiego Franciszka, wraz z obydwoma świadkami Młochowskim i Karniewskim Marcinem podpisaliśmy.

Podpisał się ks. Kazimierz Markiewicz proboszcz parafii willanowskiej

Krzyż w 1909 r. postawiony przez Antoniego i Florentynę Karniewskich

KĄCIK DLA DZIECI

Opracował: Maciej Lichota

ZADANIE 1:

Zaznacz wszystkie poprawne zakończenia zdania.

„Kolor biały szat liturgicznych używany jest w(e): ...

☐ I. uroczystość Zesłania Ducha Świętego	☐ VI. Wielki Piątek
☐ II. uroczystość Trójcy Przenajświętszej	☐ VII. okresie zwykłym
☐ III. Wielki Czwartek	☐ VIII. wspomnienia męczenników
☐ IV. wspomnienia Aniołów	☐ IX. Wielkim Poście
☐ V. okresie wielkanocnym	☐ X. Adwencie

ZADANIE 2:

Określ, czy zdanie jest prawdziwe, czy fałszywe, wpisując odpowiednie skróty (P/F)

1	We wspomnienie św. Jana z Dukli, prezbitera, obowiązuje czerwony kolor szat liturgicznych.	
2	Różowy kolor szat liturgicznych używany jest w ciągu roku tylko raz.	
3	Podczas pogrzebów używany jest zielony kolor szat liturgicznych.	
4	We wspomnienie św. Marcina z Tours, biskupa, obowiązuje czerwony kolor szat liturgicznych.	
5	W święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty zakłada się szaty liturgiczne w kolorze białym.	

ZADANIE 3:

Połącz w pary (data → kolor szat liturgicznych).

I. 15 sierpnia ☐	➔	A. biały
II. 18 października ☐	➔	B. zielony
III. 12 sierpnia ☐	➔	C. fioletowy
IV. 2 listopada ☐	➔	D. czerwony

**Trwają wakacje.
Pamiętaj o codziennej
modlitwie i uczestnictwie
w niedzielnej Eucharystii!**

XIV Niedziela Zwykła – 7 lipca 2013 r.

1. Dziś przypada I niedziela miesiąca. Nabożeństwo adoracyjne zostanie odprawione o godz. 17.00, a po nim procesja eucharystyczna wokół świątyni.
Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.
Po nabożeństwie będziemy się modlić za naszych zmarłych, polecanych w wypominkach rocznych.
2. W tym roku uroczystość patronalna naszej parafii – wspomnienie liturgiczne św. Joachima i Anny, rodziców Najświętszej Maryi Panny, obchodźć będziemy w niedzielę, 28 lipca.
Zachęcamy wszystkie wspólnoty parafialne i służbę liturgiczną do licznego udziału we Mszy św. o godz. 13.00 i w procesji eucharystycznej.
Nowennę do św. Anny rozpoczniemy 19 lipca. Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału w nabożeństwie, aby w ten sposób lepiej przygotować się do uroczystości odpustowej.
3. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w poniedziałek, 8 lipca – wspomnienie św. Jana z Dukli, kapłana;
 - w czwartek, 11 lipca – święto św. Benedykta, opata;
 - w piątek, 12 lipca – wspomnienie św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu, kapłana;
 - w sobotę, 13 lipca – wspomnienie świętych pustelników: Andrzeja Świerada i Benedykta.
4. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
5. 5 sierpnia wyrusza Warszawska Akademicka Pielgrzymka Metropolitalna na Jasną Górę. Ks. Dariusz Kuczyński zaprasza chętnych, a zwłaszcza młodzież, do grupy „pomarańczowej”.
5. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
 - Norbert Walkiewicz, kawaler z parafii tutejszej, i Barbara Lewczuk, panna z parafii św. Jakuba w Warszawie – zapowiedź I.

Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.
6. Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłych w ostatnim miesiącu naszych parafian:
 - śp. Waldemara Głodka,
 - śp. Janinę Michalak,
 - śp. Irenę Zaczyńską,
 - śp. Wiesławę Kopę,
 - śp. Jadwigę Tyczewską,
 - śp. Karola Pióreckiego.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym.
Amen.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 9.06.2013 do 11.08.2013

**Aby wierzący potrafili rozpoznawać w Eucharystii żywą obecność Chrystusa, który im towarzyszy w życiu codziennym.
"Szczęść Boże"**

Koło Radia Maryja przy parafii św. Anny w Wilanowie zaprasza na doroczną, 21. Pielgrzymkę Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę, która odbędzie się 14 lipca.

Wyjazd o godz. 6:00, powrót tego samego dnia.

Zapisy przyjmowane są w zakrystii po każdej Mszy św. oraz telefonicznie: 22 651 55 82

lub 605 095 809.

Zarówno nasza parafia, jak i Fundacja Ecclesia Villanovensis są także obecne na Facebook'u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

Zeskanuj kod QR i czytaj „Klimaty” w smartfonie lub na tablecie.

- Wydawca

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01

(telefon czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku:

62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

